

seipsum, et proximum, quod Deum, est donum creatum distinc-
tum à statu suo: 33. Et vera pax inter ac hoëem amicitia.
34. cuius formale obiectum non est bonitas divina
natura ut p[ro]p[ri]o ab attributis: ù bonitas cuiuslibet at-
tributi p[ro]p[ri]a; 35. sed bonitas tam r[ati]o quàm attribu-
tis communis. 36. Idem est Charitatis habitus, quo di-
ligim[us] Deum, et proximum, 37. quo amam[us] in via,
Et quò in Patria. 38. augetur, per quemlibet actus
Etiam habitu remissiore[m]; 39. quod quidem aug-
mentum morale est, ù physicum; 40. physicum e-
Charitatis augmentum, actibus remissis debetur, confertur
in Anno glorificatiõis instanti. Disput: 30 Apr. anteq[uam] p[ro]p[ri]a

De ineffabili p[ri]ncipio Incarnatiõis S[an]cti. XVIII. va

41. Divini verbi Incarnatiõ, et si p[ro]p[ri]o antecedente ad
benignissimam voluntatem suam fuerit liberrima, 42. fuit
tamen eodem convenientissima, 43. inò ad condignam hu-
manij generis redemptiõem necessaria; cum o[mn]i sua creatura
capacitatem transcendat digna p[ro] peccato ethali satisfactio:
44. Et si hoc, etiam in r[ati]o[n]e offendit consideratum, p[ro]p[ri]o in-
finitum ù sit. 45. tanta p[ro]p[ri]o delitudo[m] est Incarnatiõis In-
finitum, ut vel p[ro]p[ri]o illig p[ro]p[ri]o cognoscit ab illij lumine
nati: ù p[ro]p[ri]o, 46. quamvis eodem lumine deprehendi p[ro]p[ri]o,
Incarnatiõem si ù p[ro]p[ri]o ù e[st], e[st] quod nullam immutabilitatis
sue verbum p[ro]p[ri]o detrimento per humanam n[ati]o[n]em a p[ro]p[ri]o.
47. hinc a p[ro]p[ri]o motu[m] fuit n[ati]o[n]e de p[ro]p[ri]o peccati
redemptio, ita, ut si hoc ù p[ro]p[ri]o, filij h[ab]it[us] ù venisset.
48. venit autem suo voluntatis ratiõ[n]e p[ro]p[ri]o ù merito.
Siquidem Patres V. T. circumstantias antecedentes Incarnatiõis merito
p[ro]p[ri]o multo magis Incarnatiõem istam, quàm q[uod] nec ipsa. V[er]o
p[ro]p[ri]o merito humanitas: 50. quo iurata ù divinitati p[ro]p[ri]o
p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o, sine modo unionis mediõ, 51. et unum